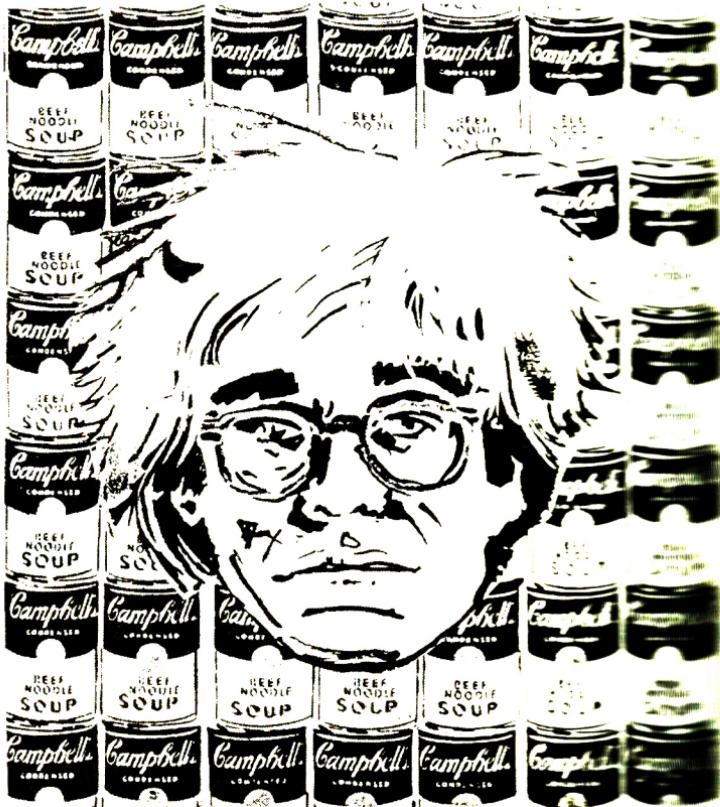

پست مدد نیسم

قد مر اول

خوبی‌سازده: ریچارد اپیگانسی - طراح: کریس گاراٹ

مترجم: فاطمه جلالی سعادت

ریشه‌های «پست مدرنیسم»

ریشه‌های «پست مدرنیسم» آفای محترم – اولین استفاده از عبارت «پست مدرنیسم» (نامه ۱۹ فوریه) به قبیل از سال ۱۹۲۶ برمی‌گردد، و می‌توان آن را تا دهه ۱۸۷۰ دنیال کرد. یعنی زمانی که این واژه توسط جان والتکینز چاپمن هنرمند بریتانیایی به کار رفت، و در سال ۱۹۱۷ که روولف پاتنریتز آن را به کار برد. عبارات «پست – امپرسیونیزم» (دهه ۱۸۸۰) و «پساصنعتی» (۱۹۱۴–۲۲) اولین عباراتی بودند که با «پست» (پساصنعتی) شروع می‌شدند، و پس از آن از اوایل دهه ۱۹۶۰ آین وائزها به تناوب در ادبیات، تأملات اجتماعی، علوم اقتصادی و حتی دین («پسامسیحی») به کار رفته. «بعدی بودن» (Posterity) که احساس ناخوشایند بودن بعد از یک عصر خلاقو و یا بر عکس آن، یعنی احساس خوشایند فرارفتن از یک ایدئولوژی مضر است، حسی بود که در دهه ۱۹۷۰ در معماری و ادبیات شکل گرفت، یعنی دو کاتون بحث پست – مدرن (خط فاصله) (بین این دو کلمه که همیشه هم گذاشته نمی‌شود برای نشان دادن استقلال این دو و حرکتی سازنده و مثبت است). «پست مدرنیسم شالولدشکن»، به دنبال پسا ساختارگرایان فرانسوی (لیوتار، دریدا، بودریار) به وجود آمد و در اواخر دهه ۱۹۷۰ در ایالات متحده پذیرفته شد، و امروزه نیمی از جهان آکادمیک بر این باورند که پست مدرنیسم، فهمندی‌کننگی منفی و شالولدشکنی است. اما در دهه ۱۹۸۰ زنجیرهای از حرکت‌های جدید و خلاق به وقوع پیوست که به عنوان مختلف پست مدرنیسم خوانده می‌شدند مانند: پست مدرنیسم «اساخت‌گرای»، پست مدرنیسم «محیط‌زیستی»، پست مدرنیسم «اصولی» و پست مدرنیسم «بازسازی‌گرای». واضح است که دو جریان اساسی وجود دارند، یعنی «پست مدرنیسم واکنشی» و «پست مدرنیسم مصرف‌کننده» که هر دو به یکسان در «وضعیت پست مدرن» هستند؛ برای مثال، عصر اطلاعات، پاپ و مدونا. اگر کسی به دنبال راهنمایی محققه‌های برای همه این‌ها باشد کتاب مارکارت رُز با عنوان پسا مدرن و پسا صنعتی؛ یک تحلیل بنیادی (۱۹۹۱) سلماً برایش مفید است. باشد اضافه کنم چیزی که باعث می‌شود این کلمه و مفهوم تا این حد قوی باشد و چیزی که باعث می‌شود محدود صد سال به آن مشغول باشیم این است که ما داریم از دیدگاه مدرنیسم – که دیگر کفایتمان نمی‌کند – فراتر می‌رویم؛ اما مشخص نکرده‌ایم که کجا داریم می‌رویم. به همین دلیل است که اکثر افراد بدون این کسی به آنها گفته باشد خودشان برای اولین بار این واژه را به کار یافته، شاید اولین کاربرد عبارت «پست مدرنیسم» نیز از همان زمان بوده است. چارلز جنکر لندن

چارلز جنکز که در هنر و معماری پست مدرن صاحب‌نظر است بررسی جالبی درباره اصطلاح پست‌مدرنیسم به دست داده. اما این عبارت در عمل به چه معنی است؟ آیا «پست مدرن» به واقع سرگذشت زندگی امروز ما را به دست می‌دهد؟ یا این‌که فقط یک واژه باب روز است که ما در تاریکی و ناآگاهی از وضعیت واقعی تاریخی مان باقی می‌گذارد.

بگذارید در ابتدا خود کلمه را بررسی کنیم

منظورمان از پست مدرنیسم چیست؟ این ابهام به وسیله پیشوند Post (به معنی پسا) بر سر کلمه مدرن (نو) به وجود آمده است. پست مدرنیسم خود را با آنچه که نیست معرفی می‌کند. چیزی که دیگر مدرن (نو) نیست. اما از چه نظر واقعاً پست (پست) مدرن است؟

- به عنوان نتیجه مدرنیسم؟
- عواقب مدرنیسم؟
- زاده مدرنیسم؟
- تکامل مدرنیسم؟
- انکار مدرنیسم؟
- رد مدرنیسم؟

پست مدرنیسم را به صورت ترکیبی از چند تا یا همه این مفاهیم به کار برده‌اند. پست مدرنیسم مجموعه مفاهیم مبهم برگرفته از دو موضوع ابهام‌برانگیز است.

در برابر معنای مدرنیسم مقاومت و با آن مخالفت می‌کند.

فهم کاملی از مفهوم مدرن را که عصری نوین آن را پشت سر نهاده، القاء می‌کند.

عصری نوین؟ هر عصر، هر دوران به وسیله شواهد تغییرات تاریخی که ما می‌بینیم و می‌فهمیم و به وجود می‌آوریم توجیه می‌شود و ما می‌توانیم این تغییرات را به عنوان متعلقات قلمرو هنر، تئوری اقتصاد و تاریخ تشخیص دهیم و آنها را به منظور فهم پست مدرنیسم بررسی کنیم.

بگذارید از هنر شروع کنیم، با پی‌گیری تبارشناسی هنر پست مدرنیسم.

بنای بورن الزاماً نمونه مجسم هنر پست مدرنیسم نیست، اما نقطه خوبی برای شروع است. از این جهت که بدانیم مدرنیسم در طول تاریخ ابداع مستمر به چه چیزی رسیده است.

